

SZLACHETNE ZDROWIE

chciałem raz zadbać o własne zdrowie
pięć dni pościłem z chlebem i wodzie
a że z dniem każdym apetyt wzrastał
więc przechodziłem tortury straszne

ciągle chodziły ze mną zapachy
śniły się smaczne mięsne pojęcia
a ja uparcie trzy razy w dobie
jedna kromeczka i szklanka wody

kiedy dzień piąty dobiegał końca
ujrzałem w oczach krążące słońca
w brzuchu huczało uszy się trzęsły
do wielkiej uczytzy zasiadłem pierwszy

bigos golonka pasztet zajęczy
trzy litry Fanty kilogram bryndzy
przez nieuważę palnąłem gafę
bo przez przypadek wlałem na wagę

i do modlitwy złożyłem ręce
ważyłem na niej pięć kilo więcej

Józef Tomoń

***

Kto był moim poetyckim
nauczycielem?

Miałem ich kilku
ale najdłużej przetrwała
poezja księdza Jana,
z której czerpię miłość,
wiarę i nadzieję.

Tak jak ksiądz Jan –
nie przyszedłem nikogo nawracać
ale jeśli moja poezja to czyni
wdzięczny jestem Bogu.

I niosę to co najpiękniejsze.

Trudne chwile zdają się być
już za mną –
odzyskałem spokój:
czytam księdza Jana.

Jan Organ

Czym jest ambicja
Pytam Cię człowieku
Czy tylko puste słowo
Odnotowane w słowniku

Wiesz czego pragniesz?
Ku czemu dążysz?

Czy ścieżka obrana
ma znaczenie?
Czy potrzebujesz
usłyszeć napomnienie?

Czy ideały
aby Ci nie wyblakły
a serce rządze skradły?

W postępowaniu widzę
masz rozbieżność...

Sprawdź archetypy znane
Sam sobie zadaj pytanie
Na ile ambicjonalne
jest Twoje postępowanie...

Agnieszka Mrozek

***

inspiracja rysunkiem
Katarzyny Terchy-Frankiewicz

Wyrastam z góry
z małego pagórka
z równiny
z bagien i mokradeł
a może z kamieni
gdzie upadło ziarno słowa

Ciężkie stopy mchem otulone
W głowie szumi
górski wiatr
a trawy sięgają do pasa
i tulą mnie
i kołyszą
i już częścią nich jestem

Ciemno i szaro w moim świecie
choć kształty tęczą się zdają
Ręce złożone do modlitwy
wtapiają się w siebie
Jestem

Anna Ziemba-Lonc

KARE KONIE

kiedys odjadę
ostatnim powozem
turkot kół zatańczy
z biciem dzwonów
czarne tango
światła dnia przesłoni
cień zamkniętych powiek
i na mlecznej drodze
gwiazdy zgasną

kiedys odjadę
lecz na razie

karych koni
do powozu
niech nikt nie zaprzęga
przyszła jesień
złota jesień
więc ja w sadzie
każdy dzień jak liście zbieram
i z radością taki bukiet
trzymam w rękach
©Autorka Halina Urban z tomiku
Ścieżkami Emocji.

Halina Urban z tomiku Ścieżkami Emocji 2017

JESTEM BADACZEM

Jestem badaczem,
łowcą pustych słów nienawiści.
Lubię, kiedy jestem obrzucany mięsem.
Moją zwierzyną są negatywne myśli.
Pragnę szarpania się ze mną dość twardo.
Chcę czuć odór gnijących oczu
na moim odsłoniętym karku.
Jestem potworny, ugryź, bo warto!
Potrzebuje walki, obmowy, konfrontacji,
każdy szydyczy uśmiech,
jest niczym padlina podczas kolacji.
Pełen agresji, a jednak wciąż głodny.
Na jad złych spojrzeń jestem odporny.

Dominik Pinda

KROŚNIEŃSKA EKSPOZYCJA

marzy o pracy muzealniczej
zwolni jak ptaka z klatki

otrzymuje
polecenie powrotu
opatulone cyfrą dziesięć
sloganiem
kończymy współpracę

Krzysztof Graboń

ŻYCIE

Czasami w życiu jest tak,
że tylko sięść i płakać,
mimo męskości swojej
i czułości kobiecej.

Niekiedy tracimy przyjaciół
nie z naszej winy,
czasami oni odchodzą
z własnej dobrej woli.

Niegdyś myślałem, że życie
moje trochę potrwa;
teraz rozumiem, że to nieprawda.

Oto jawi mi się czas studiów,
tamte znajomości
i miłości pierwsze.

Czuję się wtedy dobrze,
bez bólu i strachu,
bez wątpienia w Sąd Ostateczny
i w Miłosierdzie Boże.

Tylko miłości potrzebuję
jak jajecznicy na śniadanie.

Jan Organ

ONA I ON

Podniebny puch, świst to już?
Łagodnie wtulona, jej usta drżą.
Przyjemność z chytrnością.
Ukoi twój ból...
Jesteś gotowy, by zaryzykować?
W powietrzu gęsty wonny dym!
Powoli czujecie się coraz pewniej.
Nienawiść z oddaniem.
Otworzą Ci drzwi...
Świat jest bezpruderyjnym miejscem.
Jaskrawy blask, doskonały jej głos.
Coraz bardziej do siebie pasujecie.
Dzikość z ufnością.
Umiłą Ci noc...
Gwałtownie łapiesz ją za rękę.
Cichy poranek, zimny już koc.
W doskonałym objęciu zasypiasz.
Wrażliwość z pogardą...
Nie dadzą Ci nic.
Powoli się zamykasz.

Dominik Pinda

SŁONECZNE WSCHODY

Szedł lekko ku słońcu
doznając uciechy
jak ranna rosa na kończynach
trawy
Na której błękit poprzez
krople świtu
rozczepiał barwy suszone
szelestem
Przystanął w drodze
gdy spotkał się z echem
samotny jak brzoza
lśniąca na rozdrożu
Błask oczu zachodził
mgłą w klepsydrze
złotej
Szedł cicho ku słońcu
głębiej niż zniżenie

Józef Tomoń

WŁASNA REFLEKSJA

przy blasku monitora
literki zlane w płamę
osadów

schowaj książkę
do przegródki
brewiarz cywilizacji

Krzysztof Graboń

***

Czarodzieju
z mojego snu

zamień mnie proszę
w mały płatek śniegu
bym kołysana
leciutko i pięknie
tańczyła z podmuchem wiatru
dla Ciebie

Bym w kryształą ozdobiona
przez mróz
mogła przeglądać się
w tarczy księżyca
i aby zazdrościły mi
inne siostry-płatki

Bym mogła zatrzymać się
w mroźną noc
na szybie Twojego okna
i marzyć
o bliskości
której nigdy nie zaznam

Ciepło ludzkiej dłoni
zabije mnie
ale to nic
Kres mojego życia
i tak nadszedł by wiosną
razem z pierwszym promieniem
słońca

wyberam
śmierć z miłości.

Anna Ziemba-Lonc

ZŁOCISTE LIŚCIE

Dygocące liście
oderwane od drzew
gasną za szybą
o zmierzchu
w ściszącym stukocie
pędzącego pociągu

Jakby wieczorny dzwon
wzywał je do apelu
żeby móc zliczyć
każdy szczegół
na złocistych blaszkach
pomarszczonych przez
czas przez bagaże
podróży

Wiatr przez uchylone okno
szepcze im jeszcze trochę
jesieni
nim natarczywa biel
pogrzebie ich marzenia
nie rozwinięte słońcem
w głębokim ukłonie

Józef Tomoń

Masz odwagę by czuć?
By w myślach snuć?
Plany pruć?
Buty wzuć?

Masz odwagę by śnić
Byle w ciele nie gnąć?

Masz odwagę pytać
Choć zębami zgrzytasz?

Masz odwagę kochać
Ale tak by później nie szlochać?

Wyjdź z ciała ptaka spłoszonego
Jak dziecka zakłopotanego

Przedstaw argumenty i cele
Z pewnością znajdziesz
Ich w sobie wiele

Błędem co skalę swą mają
Przecież wszyscy je popełniają
Wskaż kierunek odwrotny
I adres bezzwrotny

Skrzydła pożycz od ptaka
By jak anielskimi uniesiony
Wzbić się w nieprzebyte
jeszcze strony

By u góry mocniej czuć
I wewnętrzne odtruć
I żyć ...!!!!!!
Świadomiej niż do tej pory

Agnieszka Mrozek

***

Dzieciaku bezdomny
który siedzisz we mnie
odpocznij
na pudłach
kartonach
odpocznij...

Ucisz skomlące marzenia
dorosłej kobiety
i ciesz się dzieciaku...

Masz wolne od szkoły
Masz wolne od pracy
Masz wolne od kasy

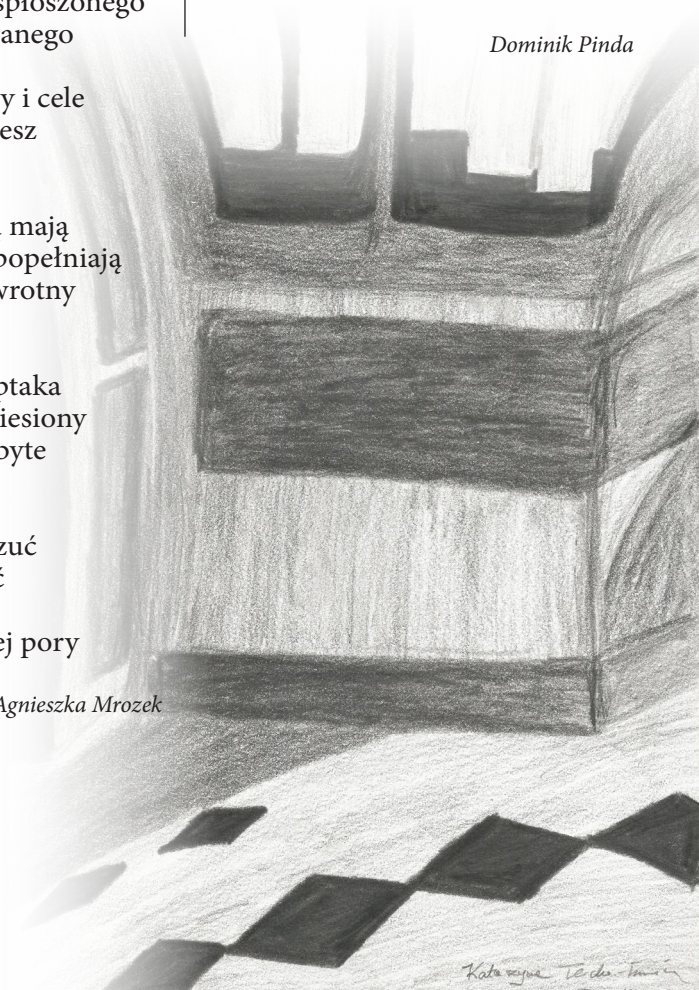
Po prostu ciesz się dzieciaku...

Katarzyna Tercha-Frankiewicz

BEZCZYNNOŚĆ

Czasami w dni szare, gdy
wszystko jest przeciwko nam
zwykłym zjadaczom chleba.
Dopadają nas złe myśli,
smutki odczuwane w głębi
naszej obolałej duszy.
Nic wtedy nie cieszy nas,
żadne słowa otuchy
nawet nam to nie schlebia.
Pustka rozbija się, płynie.
W zakątkach zagubienia się kruszy

Dominik Pinda

TO WY - USTA

niewybredne szybkie usta
nauczcie się stać na straży słów
jak pasterz strzegący stada
jak dobry pies strzegący bram domu

usta kipiące niechęcią
przesiąknięte jadem złości
zatrzymajcie lawinę
mrozącą czyjeś serce

to wy – usta wypowiedacie słowo "przepraszam"
zostawiając słodko – gorzki smak przeszłości
w ciszy wieczoru spytajcie własnych myśli
czy chcecie dla siebie takich samych ust

Halina Urban z tomiku Emocje 2013

GOŚCINNIE

Paulina Małajowicz

***

Dziecięcy śmiech
Odległy
Jak odgłos spadających skał
Z najwyższego szczytu gór

Kilka łez
Dla minionych lat
W niekończącym się albumie
Wyblakłych zdjęć

Niesiona z wielką dumą
Garść wspomnień
W plecaku zwanym
„Życie”

I wahadło zegara
Odliczające miarowym rytmem sekundy
Ku temu co nieznanne

***

A kiedy nadejdzie ten czas
By oczy zmęczone otworzyć
Szeroko
Nie zamykaj serca
Gdy miłość
Do wrót żelaznych weń puka
Lecz dłonią drżącą
Jakby nieśmiało
Gestem pewnym ją zaprosz
Do siebie
Jak druha dawnego
Co od lat w snach twych
Wciąż tylko witał

***

zapomnij
o wyznaczonej sile
widzisz
jakby coś pękło
zobacz
pozbieraj jeśli jest
podaj numer polisy
dane adresowe

Krzysztof Graboń

Wydawca:

Starostwo Powiatowe w Brzozowie
ul. Armii Krajowej 1, 36-200 Brzozów, tel. 13 43 426 45
www.powiatbrzozow.pl | starostwo@powiatbrzozow.pl

Skład i łamanie: Redakcja Brzozowskiej Gazety Powiatowej

Druk: HEDOM w Krośnie

Prawa autorskie:

Członkowie Ruchu Poetyckiego ZGRZYT
Grafiki: Katarzyna Tercha-Frankiewicz

Kontakt:

www.facebook.com/ruchpoetyckizgrzyt
ruchpoetyckizgrzyt@wp.pl

WIERSZ OCENZUROWANY

wnerwiony ojciec
wnerwiona matka
wnerwione dziecko
wnerwiony mąż
wnerwione stadko ...

aż w końcu rośnie
młody gniewny trzydziestolatek
czterdziestolatek
pięćdziesięciolatek

i nie dziwi się
że Tuwim kazał się całować
w pewną część ciała

***

na brzozowskich ulicach
odnajduję samo złoto
tu dwa grosze
tam pięć

samo złoto wypada
z poszarpanych portfeli

samo złoto gubią
młodzi
emeryci
dzieci

tylko złoto mamy
na brzozowskich ulicach...

Katarzyna Tercha-Frankiewicz

Przestaję mówić...
Słucham
surrealistycznego majaczenia

Szaro „złota”,
Ponura zabawa
w osłupienie wprawia

W infantylności
pobudza
do ironicznej wesołości

Wstrząsa też do łez
Bez szans na prawdę

Strzępy prawdziwości
Roszypane
okruchy przyzwoitości

Toczy się walka
o byt i niebyt

Zaniepokojona tym stanem
.. odpuszczam..
Słyszę jak szydzą chwile

Nie ma sensu
pytać o zdanie
Gdy zdania nie ma wyrobionego
Hipnotyzujący stukot blefu

Żalodne...
Pozostał..
tylko wystylizowany korpus
Wyszkolony na geniusza
kłamstwa i obłudy...

Agnieszka Mrozek